माद्री *f.* eine Prinzessin der Madra (*die Gattin Pâṇḍu's, Kṛshṇa's u. a.*).

माधव, *f.* ई Frühlings-, vernus; *m.* der zweite Frühlingsmonat, der Frühling *überh.* (*vgl.* **मधु**); ein Nachkomme Madhu's, *bes.* Kṛshṇa, *Mannsn. überh.* *f.* **माधवी** eine best. Frühlingsblume, *Frauenname.*

माधविका *f.* = *vor. f.*

माधवसेन *m.* *Fürstenname.*

माधवाचार्य *m.* *N. eines berühmten Lehrers.*

माधवीय zu Mâdhava *o.* Mâdhavâcârya gehörig.

माधवीमण्डप Mâdhavîlaube.*

माधवीलता *f.* Mâdhavîranke (**°गृह** = *vor.**).

माधुरी *f. u.* **°धुर्य** *n.* Süfse, Lieblichkeit, Reiz, Anmut.

माध्य in der Mitte befindlich.

माध्यंदिन mittäglich; *m. Pl.* eine best. vedische Schule.

माध्यम *u.* **°क** (*f.* **°मिका**) zur Mitte gehörig.

माध्यमिक *dass.*; *m. N. eines Volkes im Mittellande.*

माध्यस्थ *n.* Gleichgültigkeit; *Adj.* G. zeigend.

माध्यस्थ्य *n.* = *vor. n.*

माध्याह्निक, *f.* ई mittäglich.

माध्यक *m.* Honigsammler.

माध्वी süfs, hold; *Du. Bez. der Açvin.*

माध्वीक *n.* ein best. berauschendes Getränk.

1. **मान** *m.* Meinung, Absicht, Wille, Gesinnung, Selbstgefühl, Stolz, Ansehen, Achtung, Ehre; Unmut, Groll, das Schmollen (*beim Weibe*).

2. **मान** *m.* Bau, Wohnung; *N. eines alten Rishi.* *n.* das Messen, Mafsstab, Mafs (*räuml. u. zeitl.*); Bild, Erscheinung, Ähnlichkeit; Beweis, Beweismittel.

मानग्रहण *n.* das Schmollen (*eig.* das zum Schm. Greifen).*

मानद Ehre machend, Stolz einflöfsend; *in der Anr.* hoher Gebieter!

मानन *n.*, **°ना** *f.* Achtung, Ehrerbietung.

माननीय zu ehren, ehrenwert.

मानयितर् *m.* Huldiger, Verehrer.

मनयितव्य zu ehren, zu berücksichtigen.

मानयोग *m.* Anwendung des Mafses; *Pl.* die verschiedenen Ausmessungen.

मानव, *f.* ई menschlich *o.* von Manu stammend. *m.* Mensch, Mann, Nachkomme Manu's. *Pl.* die Menschen, Völkerstämme (*5—7*), Untertanen, eine best. vedische Schule. *f.* ई Menschentochter, Weib. *n.* Manu's Gesetzbuch.

मानवकल्पसूत्र *n.* *T. eines Werkes.*

मानवगृह्यसूत्र *n.* *desgl.*

मानवदेव *m.* Menschengott, König.

मानवधर्मशास्त्र *n.* Manu's Gesetzbuch.

मानवन्त् Ehre geniefsend.

मानवपति *m.* Menschenherr, König.

मानवर्जित ehrlos; *n. adv.*

मानवर्धन Ehre bringend (*eig.* vermehrend).

मानवेन्द्र *m.* Menschenherr, König.

1. **मानस**, *f.* ई (आ) geistig, seelisch, Geistes-, Gemüts-; *n.* (*adj.* —° *f.* आ) Geist, Sinn, Herz, *N. eines Sees.*

2. **मानस** den See Mânasa (*s. vor.*) bewohnend.

मानसक (*adj.* —° *f.* **°सिका**) = 1. **मानस** *n.**

मानससंताप *m.* Herzeleid, Kummer.

मानाधिक übermäfsig.

मानापमान *n.* Ehre und Schande.

मानार्ह achtungswürdig.

मानिता *f.*, **°त्व** *n.* *Abstr. zum folg.*

मानिन् annehmend, (sich) haltend für, geltend als (—°); von sich eingenommen, hochmütig, stolz (*auch im guten Sinne*); geachtet, geehrt. *f.* **°नी** eine Schmollende.

मानुष *u.* **मानुषं**, *f.* ई menschlich, menschenfreundlich. *m.* Mensch, *Pl.* Menschenstämme. *f.* **°षी** Weib. *m.* Menschheit, Menschenart.

मानुषता *f.*, **°त्व** *n.* *Abstr. zum vor.*

मानुषराक्षस, *f.* ई Teufel, -in von Mensch.

मानुष्य *n.* = **मानुष** *n.*

मानुष्यक menschlich; *n.* = *vor.*

मान्त्रिक *m.* Spruchhersager, Zauberer.

मान्थर्य *n.* Langsamkeit, Schlaffheit.

मान्थाल *m.* ein best. Tier.

मान्थालव *u.* **मन्थीलव** *m.* *dass.*

मान्द erfreuend (*das Wasser*).